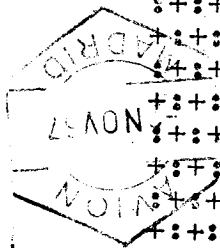

n i a v o c o

ECONOMICO

duonmonata bulteno de la
D I A M A N T O grupo

LA SPIRITA ĜARDENO

Unu el miaj esperantistaj amikoj havas en sia bieno belan artafaritan basenon provizatan de akvo el fluanta el akvodeponejo je certa distanco oni malfermas ĝin sur la piedo de monteto. Per kluzpordeto oni reguligas la fluon de la fluidaĵo por la kanaletoj, kiu konduktaĵo ĝin de la akvodeponejo al la baseno. Tie surprizanta loko plena je beleco. Dum la someraj tagoj, la floroj de la lotuso, jam tute rompata sia klostrado, ili kisas la kristalopuran kaj travideblan surfacon de la akvo. Juniaj rozoj kaj aliaj sovaĝoj floroj ŝosigas daŭre sur la randoj, la birdoj alkuras trinki kaj sin bani, kaj ekde la tagigo ĝis la krepusko lasas aŭskulti siajn melodiajn triunuojn. La abeloj estas nelaciĝeble taksantaj sukcesadi la korolojn kiuj emajlas la naturan ĝardenon. Fronda bosketo, kie kreskiĝas la salvaĝaj fruktoj kaj granda varieco da hervoj kaj filikoj etendiĝas post la baseno ĝis preter tio kion la vido atingas.

Mia amiko, malgraŭ esti esperantisto, estas supera homo kiu amas la proksimumon, kaj sekve li ne metis en sia propaĵo anoncilojn kiel malpermesata, " Oni ne permesas trairon " " Tiuj, kiuj eniros, estos punataj ". Kontraŭege sur la ekstremo de plaĉa kaj kaŝa vojeto, kiu tra la bosketo konduktaĵo al ĉarmiga loko, tie estas pamfleto kun ĉi tiuj vortoj " Estu bonvenata ĉiu homo en la baseno de la lotuso " kaj ĉiu homo amas mian amikon, kvankam neniu dependas de li, kaj li amas ĉiujn komojn ĉar li estas fervora esperantisto invitante la vizitantojn ke ili ek lernu la internacian lingvon Esperanton por ke estu bona kompreniĝo inter la homoj.

Tie oni vidas ofte grupojn da gojajn ĝeinfanojn ludante Tien alvenas kelkfoje viroj kaj virinoj interparolante esperante malgraŭ sia laciĝo, sed post nedaŭra ripozado ili foriras kun ĝoja mieno kvazaŭ la ŝarĝo ŝajnu al ili pli malpeza kaj foriras murmurante per la preĝa rumoro ĉi tiujn parolajn, " Dio veĝu nian amikan fraton " Multuloj nomas ĉi tiun basenon la Dian Gardenon

Nia amiko nomas ĝin Spiritan Gardenon kaj pasigas multajn horojn trankvile en ĝi. Frekvente poste foriri la vizitantoj mi vidas lin promenante de planko al alia aŭ sidiĝi sur krudan benkon je la klereco de la luno aspirante la aromon de la salvaĝaj floroj. Li estas bela viro kaj simpla karaktero. Li diras ke tie sentas la realecon de la vivo, ke li vidas la animon de la aĵoj kaj ne multajn fojojn li ricevis tie kiel fulma luno la inspiron de siaj bonaj projektoj pliaj kuraĝaj kaj feliĉaj.

Ĉiom kion estas en la najbareco de la baseno ŝajnas ke viviglas je spirito de boneco kaj frateco, mildegeco kaj ĝojo, kiam la ŝafaro alvenas limstonojn starate sur la limo de la bosketo kaj oni vidas tra ĝi la belecon de la loko, ili ĝojiĝas kvazaŭ ili estus raciaj kaj saltas pro kontenteco, ke al li ŝajnas estas li en la ĉielo kontemplante la ŝafaran.

La kluzpordeto de la baseno ĉiam estas levata kaj preta por ke fluu la necesan el fluokvanton da akvo por akvumi la grundon de la najbaroj per rivereto kiu serpentumas sub monteto, invitante trinki la ŝafaron kaj grekojn kiuĵ sur la montdeklivo paŝtas kaj siestas.

Nia amiko nun estas pripensante por konstrui en sia Dia ĝardeno ripozdomon por ĉiuj eksterlandana geesperantis to kiu vizitu lin, kaj bandageton por bani ĉiun homon kiu iru lian basenon. Ankaŭ el sia pripensado estas projekto klarigi di maĉajn kurson de Esperanto kaj preligi multe, por propagandadi nian eternan idealon Esperanton por ke estu pacego inter la popoloj.

JAIME MIRÓ

El amplio local de Actos del Grupo, ha estado la mañana del domingo día 8 desde las 10, "radiante". Era el primer acto importante que iba a tener el Grupo de Esperanto Diamanto, después de nuestras vacaciones, una junta general, para programar distintos puntos de la directiva.

Con el más noble entusiasmo, ese que produce con matemática regularidad la potencia de la juventud, asistieron valiosísimos representantes del Grupo Diamanto. Gente joven dispuestos a colaborar de un modo activo y directo en beneficio del bien común. La puntualidad fué iniciada por los activos compañeros de la Secretaria de Propaganda, quizá el mejor timbre de orgullo, honor para quien como ellos desempeñan sin recompensa soñando siempre en el hacer y en el futuro. Cada día más alentador, que satisface y se señala noblemente desde estas páginas con admiración.

Los documentales que se proyectaron antes de la Asamblea fueron magníficos, por su tema y su color, y fueron muy aplaudidos.

Es un gozo comprobar como el espíritu informa el reflejo, la sobria y aguda expresión de las palabras al plantear cada uno de los puntos que fueron por su significado crédito de lo que hay y tenemos por hacer. En un modo sólido al mantener el prestigio y la cultura, solidez de nuestro Grupo Esperantista Diamanto.

Podríamos titular en recuadro " Mirando al futuro " el ventanal abierto de cada uno de los jóvenes que se empeñan en superarse, y nos sentimos orgullosos desde nuestra secretaria, al observar tantos acontecimientos que se nos avecinan.

Como misivas elocuentes podríamos dar cabida al rasgo tan generoso de la Srta. Martin, gran esperantista, persona culta y que de un modo de autentica hermandad está ya entre nosotros. Ella nos ha entregado un significativo donativo y esto es incalculable.

Al Sr. Ballesteros, gran seguidor y excelente persona que dará sus alientos más señalados, así como al Sr. Martin, brillante persona, dispuesto también a dar su calor y el clima necesario.

Todo fué extraordinario, vimos sonreír a Pedro y al Sr. Gansó, nuestro querido profesor, y ejemplo de entusiasmo, Vds. ya saben cuanto significado tiene toda su labor, inspirado siempre aun en su disciplina, gran personalidad que verá muy pronto los frutos de su cosecha.

Acontecimientos que un día veremos y haremos simbolo de nuestro Grupo. Daremos cuenta de ello, y hemos de continuar así, unidos, con grandes ideas y la alegría de nuestros corazones esperantistas.

Por Secretaria General

Mena, Conchi e Isabel.

CARTAS EXPRESIVAS

Nos complace mucho, reproducir en las páginas de nuestro boletín una misiva elocuente, para satisfacción y estímulo de todos.

La carta que trascribimos es de una gran personalidad, gran entusiasta del Esperanto: Dr. J. Régulo Pérez, de la universidad de La Laguna (Tenerife).

La Laguna, Tenerife, la 28an de septembro 1967

Al M^o Isabel, Conchi kaj Elena,
ĉe DIAMANTO, Esperanto Grupo,
Dr. Espina 34, Madrid 19.

Estimataj samideanaj amikinoj,

Estis al mi tre agrable ricevi vian afablan leteron de la 20^a de la kuranta, kaj pro ĝi mi tutkore dankas vin ĉiujn. Mi ne respondis pli frue, ĉar via gazeteto "Nia Voĉo" nur hodiaŭ atingis min, kaj mi volis kvitanci ĝian alvenon. Via bulteno estas vere promesa, kaj mi volas firme esperi, ke via kuraĝa iniciato firmiĝos kaj vestiĝos, tiel, ke dum la venonta Universala Kongreso de Esperanto en Madrido Hispanujo povos prezenti al la esperantista mondo belan bukcedon de gesamideanoj kulturitaj en via florigardeno.

Mi Mi petas vin afable transdoni miajn sincerajn salutojn al via Gvidanto S-ro Gansó kaj al la coteraj esperantistoj de via rondo. Mi firme esperas, ke la dua signifo de di'amanto, tio estas, la prasignifo, kiun la vorto diamanto havis en la holena, nome "nesubpremebla", denove refloros en via grupo, apud la esperantista, kiun vi asignis al la kunmetita di'amanto. Kaj tiel veriĝos la vortoj de nia iniciatinto Zamenhof, ke nin ne povos subpremi "la noktataj fantomoj, nek batoj de l' sorto, nek mokoĵ de l' homoj". En Hispanujo, al nia Movado ĝis nun mankis vera ĝisfundeĵo por firma enradikiĝo. Sed virinoj atingas ĉiam, kion ili celas, kaj tial mi tre esperas, ke vi nepre kunhelpos ĝisfundamente firmigi Esperanton en Hispanujo !

En tia espero kaj kun refoja danko pro via kara letero, estas al mi aparte agrable meti min je via dispono.
Danke, simpatie kaj servoprote via

Juan Régulo.

(()) (()) (()) (()) (()) (()) (()) (())

La tago dudekkvar de oktobro, forpasis nia samideanino

PILAR SANCHEZ AVILA

ricevu siaj familianoj nian kondolencon.

Paco ripozu.

RECUERDO DEL CONGRESO DE ZARAGOZA

Paseamos las calles de Zaragoza, calles maravillosamente limpias y bien cuidadas; para nosotros, los de Madrid, acostumbrados a ver nuestra ciudad, siempre en -- -- --, este es uno de los motivos de admiración, pero sólo uno de los motivos; otro, el -- -- --, el que constituyó la causa de no pocos tropezones y despistes, sobre todo para -- -- -- ante joven, fué el descubrimiento de que en Zaragoza, sólo hay mujeres bonitas. -- -- -- desde la pizpireta quinceañera, fresca y lozana flor del vergel mañico, hasta la seria y -- -- -- copetada dama, que consume a sorbitos su café con leche en uno de los elegantes ba -- -- -- de la plaza de Aragón, todas son bellas simpáticas, en una palabra, lo que aquí, los -- -- -- clásicos llamamos "bien hechas"; si uno de los actos de este Congreso hubiera consisti -- -- -- do en elegir "Fraüline Simpatia" nuestro voto unánime, escrito en la correspondiente pa -- -- -- queta, sería: "Todas las Zaragozanas" y luego un !Viva Aragón; hecho piropo.

Merece especial mención la acojida hecha a los congresistas por las autoridades -- -- -- de Zaragoza, visitamos, gentilmente acompañados por ellos, el suntuoso edificio del -- -- -- Ayuntamiento, donde pudimos admirar tantas obras de arte, tantas cosas bellas, que el -- -- -- cronista se vé ante la imposibilidad de enumerarlas, ante el temor de, en su ignorancia, -- -- -- olvidar o equivocar al mencionarlás, alguna de especial interés; fué como sumergirse -- -- -- totalmente en la heroica historia de Aragón, como un actualizar las gloriosas gestas -- -- -- inmortalizadas en lienzos ~~de pinturas~~.

Empequeñecidos por su grandiosidad incomparable, asistimos, en el templo del -- -- -- Pilar, a "nuestra misa"; otra misa en esperanto que, en la fantasía del cronista, hizo -- -- -- pensar en el mandato Divino de "Id y predicad por todo el mundo". En un clima de devo -- -- -- to silencio, escuchamos la voz del Padre Casanoves, que en un magnífico esperanto ha -- -- -- ce las lecturas del ritual, la Epístola y la Homilia ponen tremoras de emoción en todos -- -- -- los asistentes, ¿sonríe desde su trono la Pilarica?, posiblemente si, porque en un mun -- -- -- do de guerras, incomprensión, discriminación de razas y luchas constantes, vé un puña -- -- -- do de personas que piden y practican la comprensión y el amor.

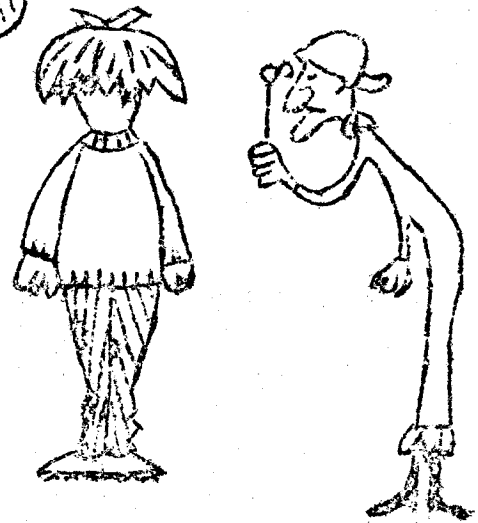
Mas tarde oímos al magnífico coro de voces que compone la coral Zaragozana -- -- -- que nos deleitó con sus interpretaciones, y nuevamente oímos a estos extraordinarios -- -- -- muchachos una estupenda versión de "La Espero". Desde aquí, una vez más, gracias -- -- -- por vuestra gentileza, queridos maños.

Fueron fructíferas y muy interesantes las sesiones, en las que se trataron temas -- -- -- tan interesantes como el referente al próximo Congreso Universal, la importante conse -- -- -- cuación de la Residencia de nuestros juveniles en Monistrol, el concurso de oratoria juve -- -- -- nil y otras muchas que, no por olvido, sino por falta de espacio no puede mencionar el -- -- -- cronista.

Enhorabuena cordial al Dr. Sancho Izquierdo, nuestro ilustre presidente, tanto -- -- -- por la brillantez del congreso como por la inauguración de la biblioteca que lleva su -- -- -- nombre, sincero y fraternal agradecimiento a los samideanos de Zaragoza por todos -- -- -- sus desvelos y gis Madrido.

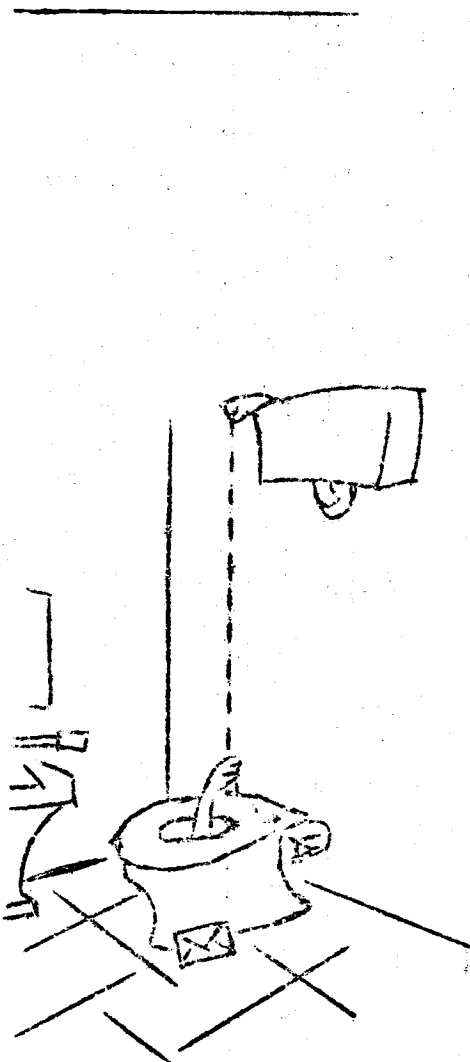
Han comenzado las clases de Esperanto, en el Colegio -- -- -- Nuestra Señora de Sonsoles, son de 8'45 a 9'45 los -- -- -- lunes, miércoles y viernes.

Aprita Jol

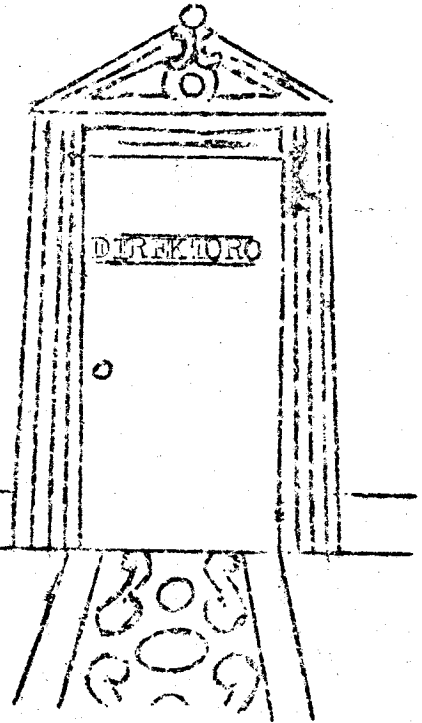

JUNUIC! êu vi iras aũ venas ?

(En la libro) LA AKUSO SEN DOLORO

LASU TIE
CI VIAN
PETON DE
PLIPAGON

ESTOS CHISTES PROCEDEN DEL
ALMANAQUE AGROMAN 1.965